

Slebsager: Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) er meget irriteret over, at vi fra vor Side hævder, at det er i Strid med Grundlovens og Valglovens Forudsætninger, naar de Radikale og Socialdemokraterne indgaar Valgalliance helt eller delvis. Det er jeg for øvrigt ikke ene om at hævde; der er ogsaa mange indenfor Socialdemokratiet og ogsaa indenfor det radikale Venstre, som aabent erkender dette. Jeg maa da henvise det ærede Medlem fra Middelfart til at vende sig mod Socialdemokratiets Ordfører baade for Grundloven og, hvis jeg ikke husker fejl, ogsaa for Valgloven, nemlig det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Han har jo anerkendt — han har gjort det saa sent som i Efteraaret 1916, altsaa over 1 Aar efter, at Grundloven og Valgloven var vedtagne — fuldt ud og aabent i en Tale her i Folketinget, at det selvfølgelig er Valglovens Forudsætning, at hvert Parti gaar til Valg for sig. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere en Udtalelse af Rigsdagstidende, som er faldet her den 23. Oktober 1916, og som findes Sp. 380—81 i Folketingstidende. Der siger det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds følgende: „Saa længe en saadan Valglov mere er Teori, er det lettere at gaa hen over visse Ting; men nu stod vi overfor Gennemførelsen i Praksis, og da viste det sig vistnok for de flestes Overvejelser, at selv om Valglovens Forudsætning er den, at alle Partier gaar selvstændigt ud til Valg og stiller Kandidater saa vidt muligt op i alle Landets Kredse for derigennem at mønstre deres Stemmetal og faa Andel i Tillægsmandaterne, formode det sig dog i den foreliggende praktiske Valgsituation, hvor der stod uhyre meget paa Spil, og hvor muligvis de kæmpende Kræfter stod omtrent lige blandt Vælgerne, saaledes, at der sikkert paa mange Hold var Betænkelighed ved at anvende Valgloven helt ud efter det, der utvivlsomt var dens Forudsætning“. Det var Citatet. Der erkender det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds jo fuldt ud, at det er Valglovens utvivlsomme Forudsætning, at hvert Parti gaar til Valg for sig og stiller Kandidater op i alle Kredse; og indirekte erkender han derigennem, at en Alliance mellem to Partier er i Strid med Valglovens Forudsætning, saaledes som det jo ogsaa erkendes af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) i en Artikel, han skrev i sit Blad for ikke lang Tid siden.

J. C. Christensen: At denne Alliance er i Strid med Valglovens og Grundlovens Forudsætninger, behøver vi slet ikke at strides om; det er indrømmet saa ofte tidligere, og det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), som nylig havde Ordet, gik heller ikke imod det. Det er der ingen Grund til at spille Tiden med her. Det kan ikke forsvares med Henviisning til, at Partier tidligere er gaaet sammen ved Valg; og at Venstre ogsaa i sin Tid har anbefalet, hvor Valget stod mellem Højremænd og Socialdemokrater, at stemme paa en Socialdemokrat, nemlig i den Tid, da Parlamentarismen ikke var anerkendt, og navnlig ogsaa i den Tid, da man maatte kæmpe om Forfatningens Anerkendelse. Jeg har vedkendt mig det; ogsaa i 1898 vedkendte jeg mig det og stod paa et Møde i Randers og anbefalede at stemme paa Borgmester Knudsen. Naturligvis, naar man vedtager en Ting i Partiet, er det ikke Meningen, at man straks offentliggør det, og Partiet har maaske den Gang bestemt, at det maatte ikke offentliggøres, det tvivler jeg ikke om. Men det ærede Medlem fra Fredericia mente, at Venstre havde for sit Vedkommende været imod en Kredsomlægning. Det kan han jo ikke mene, det maa være en Fejlhuskning, thi Venstre krævede netop 132 Kredse og ønskede Kredsenes omlagt og har stillet Forslag om at faa Kredsenes omlagt. Men vi ønskede ikke Forholdstalsvalg, vi ønskede Omvalgssystemet i Stedet, og vi holdt paa — hvad ogsaa den gamle Grundlov lige fra 1849 har holdt paa —, at der skulde tages Hensyn til Kredsenes Befolkningstal og Befolkningstæthed. Det er en Selvfølge, at man kan ikke tage Stillingen i 1913 og sige, at vi ud fra den kan regne os til noget som helst nu. Ingen ved, hvorledes Vælgerne vil stemme, men der er i Virkeligheden i den Valglov, vi har vedtaget, ikke noget Bevis for, at Venstre har tilsigtet en særlig Fordel ud over det gamle, at vi har holdt paa, at der skal tages Hensyn til Befolkningstætheden. Dernæst maa jeg sige, at jeg forstaaer slet ikke, at det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer kan tale om, at det, som særlig ligger dem paa Sinde, er, at de Partier, der har Flertal i Folketinget, ogsaa skal have Flertal blandt Landets Vælgere. Det er jo dog en Kendsgerning, at de Radikale og Socialdemokraterne ikke har Flertal i Folket, og desuagtet har de Flertal herinde, og det Flertal vil de bevare netop ved Hjælp af Alliancen. Det synes mig derfor, at hele denne Indvending ikke ret er til at forstaa. Henvi-